

[Birthe Rønn Hornbech]

ve at forkynde evangeliet for sig selv og for alle andre. Sognets præst træder ind i et forpligtende fællesskab. Han er netop ikke en udsendt myndighedsperson, der skal kontrollere. Præsten har ikke ret, men pligt til at være sogne-menighedens præst og skal også som menighedsrådsmedlem få kirken til at fungere, både når der skal forvaltes og forkyndes.

I Venstre ønsker vi at opretholde den forpligtelse, der også ligger i stemmeretten, og som er med til at underbygge samhørigheden mellem præst og menighedsråd og den faste ansættelse som tjenestemand, der sikrer, at præsten i sin forkyndelse kan være uafhængig. Og det er jo en uafhængighed, som har sin grund i evangeliet, som, hvis dette skal have frit løb, netop ikke må binde sit afhængighedsforhold til andre. Jeg vil her gerne have lov til at citere fra biskop Herluf Eriksens høringsvar, hvor det hedder:

»At fratage præsten stemmeret i menighedsråd er således et alvorligt angreb på folkekirkens evangelisk-lutherske væsen og er med til at fremme folkekirkens karakter af et borgerligt, bureaukratisk forvaltningsorgan med samtidig svækkelse af kirkens selvforståelse som bekendelseskirke.«

Den danske folkekirke er netop bekendelseskirke og kun helt sekundært et forvaltningsorgan. Derfor er hele holdningen og tankegangen i lovforslaget os imod. Den er ukirkelig og uden forståelse for det sidste tilbageværende egentlige nærdemokrati, som det forvaltes i de små sogne.

Forslaget er én stor misforståelse. Allerede i forslaget første bestemmelse, § 1, går det galt. Jeg citerer fra Roskildebispens høringsvar:

»Bestemmelsen er i afgjort strid med den styrelsesordning, som er særegen for den danske folkekirke og har været lykkelig for denne kirke.«

Ministeren havde kunnet undgå det, der nu i kirkelige kredse betegnes som ministerens nederlag, hvis behandlingen var blevet afsluttet med en beretning i stedet for en vedtagelse. Men ministeren har åbenbart sat al sin prestige ind på dette lovforslag, og derved har netop både ministeren og ministeriet tabt ansigt, for menighedsrådene vil naturligvis forstå at indrette sig, præcis som de plejer, uanset forskrifter fra de støvede kontorer på Frederiksholms Kanal.

Lovforslaget er som nævnt gammeldags, og det er uden sans for folkekirkelig tradition og folkekirkelig praksis. Overholdelse af former og procedurer er ikke mere hjælpeforanstaltninger, men er blevet tvangsmæssige procedurer og former, der presses ned over bestående sammenhænge og samværsformer.

Jeg frygter, at der vil opstå en helt anden ånd i menighedsrådene, for mange vil med garanti bare ryste på hovedet og forsøge at omgå bestemmelserne. Menighedsrådsmedlemmerne er heldigvis i besiddelse af så megen sund fornuft og så megen selvbevidsthed, at man ikke vil finde sig i, at man skal ligne en vandværksbestyrelse, fordi man på Frederiksholms Kanal ikke rigtig kan forestille sig, at et samarbejde kan foregå anderledes end det, der står i reglerne.

Med dette forslag har vi bevæget os bort fra den balance i styringsformen, der er opnået gennem en lang tilblivelsesproces mellem lokale, kirkelige og statslige myndigheder. 550 år efter reformationen er vi tættere på pavedømmet og pavestol i Frederiksholms Kanal end tidligere.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg mener, jeg hørte fru Birthe Rønn Hornbech sige, at en meget bred kreds – en meget stor del – af landets menighedsråd havde protesteret.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vi har fået henvendelser fra siger og skriver 14 – jeg gentager 14 – af landets ca. 2.200 menighedsråd. Så kan man diskutere med sig selv, om det er en bred kreds. Jeg mener ikke, det er det, vi i andre sammenhænge plejer at kalde en bred kreds. Det er under én procent af menighedsrådene, der har henvendt sig og har været utilfredse med denne lovgivning.

Jeg er naturligvis klar over, at Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer også har henvendt sig, men det er jo en kreds af menighedsrådsmedlemmer og ikke en kreds af menighedsråd. Så jeg synes, man skal omgås sandheden retfærdigt og rigtigt og ikke påstå, at 14 ud af 2.200 er en bred kreds af menighedsråd.